

ΣΚΙ με τη μαμά!

του Τζώρτζη Μηλιά*

Οι δύο Άννες, γιαγιά και εγγονή, ετοιμάζονται για σκι.

Τα παιδιά στο σκι συχνά συνοδεύονται από τις μαμάδες τους. Είναι κάτι που το έχω συνηθίσει και συχνά απαιτεί συγκεκριμένους χειρισμούς εκ μέρους του δασκάλου. Άλλο όμως είναι να είσαι ο δάσκαλος του σκι και να έχεις να κάνεις με τις μαμάδες των μαθητών σου και άλλο να είσαι ο δάσκαλος και να έχεις μαζί στις πίστες τη δική σου τη μαμά!

Αλλά, ως ξεκινήσαμε την ιστορία μας από την αρχή. Στα τέλη της δεκαετίας του '60, η θεία μας και μέλος του ορειβατικού Αθηνών, Φανή Μηλιά μας χάρισε ένα ζευγάρι σκι. Με εφόδιο λοιπόν αυτά τα σκι, η μητέρα μας ξεκίνησε να μας πηγαίνει -τον αδερφό μου και εμένα- όποτε είχε χιόνι, στην Πάρνηθα. Ήταν η πρώτη μας επαφή με το σκι και το λατρέψαμε. Στη συνέχεια και με τη συμμετοχή μας σε εκδρομές ως μέλη της αθλητικής ομάδας του ορειβατικού Αθηνών, συνεχίσαμε το σκι με αγώνες και κάποια στιγμή ως μέλη της εθνικής ομάδας. Τα χρόνια πέρασαν, σπουδές και γάμοι ακολούθησαν, παιδιά που με τη σειρά τους έκαναν και αυτά αγωνιστικό σκι ενώ η μητέρα μας, γιαγιά πλέον, ερχόταν για σκι όλο και πιο σπάνια. Προχθές και ενώ είχε ήδη συμπληρώσει τα ογδονταπέντε της χρόνια, μου ζήτησε να την πάρουμε μαζί μας στο σκι το επόμενο Σαββατοκύριακο. «Είσαι σίγουρη;» τη ρώτησα. «Μην πέσεις και σπάσεις κανένα κόκαλο...» αλλά αυτή ήταν ανέκδοτη. «Θέλω να δω ξανά το χιονισμένο βουνό που μου έχει λείψει πολύ!».

«Εκδρομές περιπέτειας για νέους... και όχι μόνο» σκέφτηκα και με τον αδερφό μου μεθοδεύσαμε το όλο εγχείρημα. Αυτός ανέλαβε την παιδική μας ομάδα και εγώ τη μαμά! Ανάβαση λοιπόν με την τηλεκαμπίνα στο πιο πάνω σημείο του χιονοδρομικού κέντρου Παρνασσού, στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία στην πίστα «Βάκχος». Τις μπότες και τα σκι της μαμάς τα κουβαλούσα εγώ επειδή πιο πολύ φοβόμουν να την αφήσω να περπατήσει με τις μπότες του σκι παρά να κάνει σκι. Έξω από τον προφήτη Ηλία λοιπόν, τη βοήθησα να βάλει τις άβολες μπότες και στη συνέχεια τα σκι. Ο ήλιος που έλαμπε, η μέρα που ήταν υπέροχη και η χαρά της μητέρας μου που ήταν μεγάλη με έκαναν να νοιώθω δικαιωμένος, «ναι, καλά κάναμε και την φέραμε». Γλιστράμε απαλά και προσεκτικά όταν η παιδική ομάδα με τον αδερφό μου περνάει και μας χαιρετάνε, λίγο μετά μας προσπερνάει και η μικρή Άννα, ανιψιά μου και εγγονή της που έχει προπονήση με την ομάδα

Τέλη δεκαετίας του '60 στο Παλιοχώρι της Πάρνηθας. Η μητέρα μας με τον αδερφό μου σε ένα από τα πρώτα μας σκι.

Σχεδόν 50 χρόνια μετά, η μητέρα μας είναι 85 ετών και κάνει σκι με τους γιους της στον Παρνασσό.

Η κατάβαση, αργή και προσεκτική, που όμως δεν τελειώνει λόγω κούρασης.

της. Η μητέρα μας είναι πανευτυχής, χωρίς πρόβλημα ακολουθεί το δρομάκι που οδηγεί στην πίστα «Περικλής» στην οποία καταλήγουμε και ξεκινάμε να κατεβαίνουμε. Η ήπια κλίση και το καλό χιόνι μας βοηθάει. Απαλές στροφές, τραβέρσες και πολλές στάσεις είναι η συνέχεια της κατάβασής μας μέχρι περίπου τα μισά της πίστας οπότε και η μητέρα μου δηλώνει ότι κουράστηκε. Τη βοηθάω να βγάλει τα σκι της, τα καρφώνω στο χιόνι και την καθίζω κάτω για να ξεκουραστεί. Με τα σκι όμως δεν μπορεί να συνεχίσει. Δοκιμάζω να τη στηρίξω και να συνεχίσουμε με τα πόδια και ενώ προσπαθούμε να κατέβουμε έτσι, έρχεται βοήθεια. Πιστέρ και φίλος που μας παρατηρεί από την αρχή της προσπάθειάς μας, έρχεται και μου προτείνει να την κατεβάσουμε με το φορείο. Του είμαι ευγνώμων και τον ευχαριστώ. Πράγματι πέντε λεπτά αργότερα το φορείο καταφθάνει, οι δύο πιστέρ είναι γελαστοί, ημέρα συνεχίζει να είναι λαμπερή και όμορφη αλλά στη μαμά το φορείο αυτό, ένα κλασσικό φορείο στο οποίο ο τραυματίας είναι εξαπλωμένος και δεμένος σφιχτά, δεν αρέσει. «Τι είναι αυτό», λέει, «εγώ δεν είμαι τραυματίας. Δεν έχουν φορείο για καθιστούς».

Το τέλος μίας σύντομης αλλά όμορφης μέρας σκι με τη βοήθεια των πιστέρ.

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρίας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φαξ: 210 6015601, www.miliascamps.gr). Κείμενά του αλλά και κείμενα μαθητών, φοιτητών, γονιών και εκπαιδευτικών που αγαπούν τα σπορ στη φύση μπορείτε να βρείτε στο ηλεκτρονικό περιοδικό "www.milioraida.gr"

Ελάτε μαζί μας!

Καλοκαιρινά Camps για παιδιά και νέους 7 - 15 και 13 - 18 ετών

Ελάτε μαζί μας!

Θα περπατήσουμε, θα σκαρφαλώσουμε, θα κατασκηνώσουμε, θα κάνουμε ποδηλάτο, κανιόκ και ράφτινγκ. Πάντα με μέγιστη ασφάλεια και κόρη, χάρη στους συνεργάτες μας που είναι εκπαιδευτικοί και ειδικοί των σπορ στη φύση!

Πρόγραμμα Καλοκαίρι 2015

► Multi-sports camp στον Γαβιότοπο στα MILIAS CAMPS VILLAGE για παιδιά 7 έως 15 ετών 15-20/6, 22-20/6, 26/6-6/7, 6-10/7, 13-20/7, 20-27/7 (για λεπτομέρεια σε διατίθεται).

► Multi-sports camp σε Είδηλο και Πατισσό για παιδιά 7 έως 15 ετών 22-28/6, 26/6-6/7, 6-10/7 (για λεπτομέρεια σε διατίθεται).

► Ορειβασία σε Γκιώνα, Βαρδάρια και Ολίμπια για παιδιά και νέους 13-18 ετών 13-20/7 και 20-27/7.

► Σπρέι for aquatics σκέπη σχεδιασμένη για παιδιά και νέους από το εξωτερικό αλλά και Έλληνες 13-18 ετών με στόχο τη γνωριμία με την Ελλάδα από το σπορ 29/6-1/7 και 13-27/7.

**Επικοινωνήστε μαζί μας
ή μπείτε στο site μας για λεπτομέρειες
Σας περιμένουμε!**

ΑΠΟ ΤΟ 1986 ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ

MILIAS CAMPS

ΕΚΔΟΜΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ

Ιωάννης Μηλιάς, εκπαιδευτικός, καθηγητής φυσικής αγωγής
Τζωρτζής Μηλιάς, επιθεωρητής, ποταποδότης ορειβασίας, οδηγός βουνού.

Α. Μεσαγγίων & Χαλινδρίου 1 • 15343 πλατεία Αγ. Παρασκευής
Τηλ : 210 6015601, 6932 246932 • Fax : 210 6015601
e-mail: milias@otenet.gr • site: www.miliascamps.gr